

BUDAPESTA
14 Octombrest. v.
Dumineca 26 Octombrest. n

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 12.

Nr. 79.

ANUL XV.
1879.

Pretiuł pe unu anu 10 fl.
Pe $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.; pe $\frac{1}{4}$ de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Barbu Strimbu în Evropa.

— Romanu originalu cu ilustrațiuni. —

(Urmare.)

— Eu tôte am calculatu cât se pôte de bine, căci numai astfel pôte sè urmeze efectul doritu.

— E bine, ai dreptate. Sè așteptamu dara!

Si așteptara câteva minute.

Apoi aprinsera a două racheta, care înnaltându-se spre firmamentu, facu alte feluri de figuri.

Ierasi urmă pauza. De asta-data înse mai scurta. Apoi detera focu rachetei a trei'a. Si asiá mai de parte, tînându dupa fia-care câte o pauza scurta.

Dela unu tîmpu apoi li se parù, că auđu în departare unu felu de sgomotu. Amêndoi se pusera la pândă sè vedea ce-i? Si în adevăr, John nu se însielă. Sgomotul proviniá dela poporul, care se adunase a vedé de unde vine acea minune ne mai pomenita acolo?

John aprinse iute si cele din urma rachete, cari aprindiându-se tôte de odata, luminara cerul fôrte frumusu.

Efectul fu mare.

Poporul uimitu erupse în racnete grozave, si alergá spre locul de unde i se pareá, că resaru cá din pamentu acele focuri.

De odata aparù in usã unu husaru, si strigà arctându spre John si Rinaldo: — *Hah, ticalosi, aice sînteti!*

Si atunci încremenii si John.

Poporul erá înarmatu cu totu felul de ciomege. Unu minutu neîntrebuințiatu putea sè-i prepadésca. Momentul decisivu a sositu. El sciea bine acésta. De aceea așteptá gata.

Lasà dara cá mulțimea sè ajunga tocmai în apropiarea lor, si atunci, negraindu nici unu cuvèntu, i facù semnu sè se prosterne. Dar acésta o facù cu atâta aeru de autoritate seriósá, încât poporul — uimitu si prin vederea costumului nendatinatu — se prosterni la momèntu cu sfiéla.

Atunci John facù unu semnu lui Rinaldo, cá si când i-ar fi dîsu : „Amu reușitu!“ Acest'a, uimitu si dènsul de succesul escelinte, i respunse prin o mișcare a ochiului, cá e fôrte bine.

Pân'acuma erá bine. Înse de acuma înainte avea sè urmeze partea mai grea. John sciea acésta bine, si fiindu cá jocul erá fôrte îndresnetiu, vedea cá nu este timpu de esitare.

Deci facù iute semnu poporului sè se scóle si sè mérga înainte. Poporul, cugetându cá are de a face cu niște fiintie supranaturale, de siguru cu niște tramisi ai dièului sóre, se supuse cu blândetie si plecá spre orasiu.

Erá interesantu în tóta privinția acestu conductu, care se compunea din o turma de evlaviosi, dupa care urmau doi șiarlatani. Poporul, de altmîntre selbaticu, de asta-data pastrá tacerea cea mai adâncá. Cine ar fi cutezatu sè gramujde macaru în cuvèntu când erau de față niște dièitáti atát de nalte?

John si Rinaldo pașeau cu maiestate în urm'a lor, aruncându din când în când câte o privire semnificativa unu spre altul, si șioptindu câte o vorba, pe care înse nimene nu le audiea. Poporul erá mai departișoru si nici unu sufietu de omu nu cutezá sè se apropie de ei.

Într'aceste unii ómeni fugira înainte în orasiu si vestira acolo tuturora, cá au sè sosésca óspeti mari în mijlocul lor, cá ênsusi dièul sóre a tramisu la dènsii doi profeti ai sei. Se adunara dara si cei remasi în orasiu, si în frunte cu preotii si mai-mari lor eșira spre întimpinarea acelor represintanti dièesci.

Bucuri'a si entusiasmul erá mare. Toti se simțiau mândrii si fericiti, cá dièul sóre i-a gasitu vrednici sè tramita, în mijlocul lor niște profeti. Mare onóre acésta, de care în tóte pârțile acele nu s'a mai casîunatu nici unei sementii.

Conductul totu înaintându cam peste o buna jumetate de óra sosi la orasiu, unde avù locu primirea solemná în frunte cu autoritátile locale. Mai-marii poporului, dimpreuna cu preoțimea, se închinara pâna la pamèntu înaintea marilor profeti. John primi cu deplina autoritate devotamentul lor. Ascultá apoi cu cea mai mare atențiune cuvèntul de bineventare, din care — firesce — nu întielese nimicu, si în urma facù cu capul unu semnu de nalta îndestulire.

Apoi li se presintara darurile : petre scumpe, margaritare prețioșe, bucate de mâncatu si niște vestminte. Acésta erá o limba, ce o pricepea si John cu camaradul seu. Ei primira cu grația darurile aceste si Rinaldo numai decát le luá sub îngrigirea sa.

Terminându-se aceste ceremonii, conductul porni iérasii înainte, si profetii fure condusi la resiedinția capului semèntiei. Ajunsi acolo, John facù semnu sè se departeze, si totu poporul se împrasciá.

Remasi singuri, John si Rinaldo, mai nainte de tóte scósera unu hohotu, de resunau paretii. În curènd înse se predomnira, cáci risul audítu putea sè-i com-

promita si atunce tóta tréb'a s'ar fi nimicitu séu celu putínu s'ar fi riscatu.

Înse mai aveau si altu motivu de a-si conteni rîsul. Eráu fiamèndi, si fiindu cá la întimpinare li se oferira si bucate, lucrul lor celu d'ântáiu fu d'a mâncá si d'a se saturá bine.

Numai dupa aceea aruncara o privire si asupra celoralalte daruri. Tóte erau frumóse si pe placul lor, pentru tóte puteau sè capete parele déca le vor duce cu sine. Dar vestmintele i suprinsera mai ales. Nu pentru cá erau fine si scumpe, ci pentru cá erau spaniolesci.

— Poporul acesta, — diše John, — cu tóta bi-goteri'a lui, e fôrte practicú. El ni-a facutu, ce e dreptu, mare onóre, înse a cautatu totusi cá acésta sè nu-l cóste multu. Iéta vestmintele aceste, unu costumu spaniolu, de siguru prin vr'o jefuire au ajunsu în mâ-nile lor. Aice nu le póte întrebuințá nime, cáci nimene nu pórtá costumu de acesta. Ei dara au gânditu, cá nici vestmintele sè nu le remâna de paguba, si de alta parte cá si nóue sè ni faca cînste, deci ni le-a daruitu.

— Si fiindu cá acuma sînt ale nóstre, eu credu cá prin acea ni vom aretá cea mai mare îndestulire a nóstra, de cumva le vom îmbracá si vom eșí astfel în mijlocul poporului.

— Nu-mi pasa, — respunse John.

Si numai decát își depusera amèndoi costumul lor compusu din „Times“ si de asupra vestmintelor lor îmbracara palinul spaniolu. Astfel îmbracati eșira apoi din încaperea în care se aflau.

Abiá eșira de acolo, si o dama crestina li se prosternù la picóre :

— Dlor, ve rogu, scapati-me! Caltorindu dimpreuna cu barbatul meu spre Spania, amu fost atacati pe mare de niște hoti si adusi apoi aice cá priinsonieri.

John privi dam'a si numai decát își aduse aminte, cá a mai vedíut'o unde-va. Da, erá tocmai acea juna femeia, care sîedíu la patul damei bolnave, pentru care dènsul în Engliter'a a scrisu o receta; erá aceea care i-a datu onorarul frumosu.

N'amu puté diše, cá acésta descoperire ar fi avutu vr'o impresiune pré placuta asupra lui; cáci se temeá, cá dupa departarea lor de sigur s'a descoperitu misielf'a.

Dar John nu erá omul acela, care sè se tradeze. Deci respunse cu tóta afabilitatea :

— Cu cea mai mare placere ve vom face, ce ni va fi cu putinția. Voiti sè ve însotímu?

— Ve rogu!

Si dam'a i conduse în vecinetate. Întrara în o încapere spațioșá, în care — spre mirarea lor — pe unu fel de mésa, lînga unu girandaux cu cincii luminári, se aflá o statueta, ce represintá pe Maic'a-Pré-Curata tînèndu în bratiul seu pe Cristos.

— Aceste dóue obiecte, — le diše dam'a, — sè nu ve suprinda, cáci sînt ale mele. Singurele ce mi-au lasatu hotii.

În minutul acesta întrara mai multi selbatici în odaia, cu pumnale si alte arme. Jun'a dama se înfiorá si cadíu în genunchi. Dar John facù unu semnu imperativu, si ómenii se molcomira.

Înse liniscea nu durá nici dóue secunde.

De odata aparù în usia unu husaru, si strigá a-retându spre John si Rinaldo :

— Hah, ticalosi, aice sînteti!

Toti privira într'acolo si John încremenitu nu putù sè graiésca nici unu cuvèntu.

El recunoscu pe husaru. Si acela a fost de fața în Engliter'a la debutul că medicu al lui John si Rinaldo.

(Va urmă.)

Apelu la 'nfratire.

Dușmanii gintei mele
De nou se pregatescu
Sê bage 'n lantiuiri grele
Poporul românescu.
Pericul este mare,
Si noi ce facem dar? . . .
Vai! toti în desbinare
Ne sfașiamu amaru.

Invidi'a si ur'a
Aci si-au tronul lor,
Cuprinsu-au brat'ul, gur'a,
Sleitu-au ori ce sporu.
Urit'a corupțiune
Plântatu-au ghiar'a 'n noi,
Tradarea ni se pune
În frunte la nevoi.

Virtutea salvatore
Culcata-i în mormentu;
Caracteru si onore,
Nimicu nu mai e sântu.
Pe sacrele morminte
Piticii de nepoti
Întindu că scosi din minte
Unu cant'iu cu cei despoti.

Când dulcea noastră mama,
Cu tonu sfașiatoru
Ne rōga si ne chiama
Sê-i fimu în ajutoru;
Adi fratele cu frate
Se facu dușmani crudi, rei,
Că orbi vreu a se bate,
Sê ia lintioliul ei.

Vedere 'nfricosiata,
Vai! ochii mei orbescu . . .
Asiá — peri-va 'ndata
Poporul românescu!
Români! Mormentu rece
Stêrnésca-ve fiori,
În ór'a unu-spre-diece,
Veniti-ve în ori!

Dușmanii stau la pândă . . .
Dati mân'a dar că frati,
Cu ânima plapânda
De lucru v'apucati.
E tradatoru si piéra
Acelu ce s'ar coti
Acum când pentru tiera
Avemu de-a ne oști!

IOSIF VULCANU.

Despre desvoltarea telegrafiei.

(Urmare.)

Si bateriile construate de acestia se si întrebuinteaza în ziua de astadi mai la tôte stațiunile telegra-

face, căci un'a de aceste tine 3—4 luni de zile si are o intensivitate constanta, adeca puterea i remâne mai multu timpu egala.

În modul acesta veduramu, că cum se face si se produce electricitatea.

Acum vine întrebarea, că cum putem cu ajutoriul ei, că sê vorbimu în îndeptări nespusu de mari, căci este sciutu, că d. e. Viena corespondéza d'a dreptul cu Parisul, cu Berlinul, cu Bucurescii si adesea si cu Constantinopolea?

Că sê putem raspunde la întrebarea acést'a trebuie sê cunoșcemu electricitatea mai de aprópe, trebuie adeca sê-i cunoșcemu însușirile mai cardinale, căci numai atunci vom puté întielege efectul ei si bas'a, pe care tóta sistem'a telegrafica de astadi e cladita. Însușirile principale ale electricității sânt următoarele:

1) Electricitatea are o iutiéla peste fire de mare: căci ea percurge într'o singura secunda 50—60 de mii de mile, ori pôte sê încungiuire pamêntul, care are o periferia de 5400 mile, de 9—10 ori. Acést'a e o iutiéla, la care amutiesce si gândul omenescu!

2) Electricitatea pôte ap'a si alte fluidități precum si metalele sê le descompuna în elementele, din care acele constau.

3) Electricitatea pôte produce si caldura, căci sub împregiurări anumite pôte sê topésca argintul, aurul si platin'a, care e celu mai tare metalu.

4) Déca lasâmu sê circuleze fluviul electricu pe unu drotu, în acărui apropiare se mai afla si altu drotu pusu în forma de cercu; atunci fluviul electricu, ce circuleza pe drotul primu, deștépta si în drotul din apropiarea sa unu fluviu electricu, ce se numesce *fluviu secundariu*, ori *fluviu de inductiune*.

5) Déca lasâmu sê circuleze fluviul electricu pe lângă unu magnetu, compasu ori busola; atunci aceste se vor mișcă din locu si atâta vor oscilî pâna când fluviul e în apropiarea lor.

6) Cea mai de mare importanția e însușirea, că déca o vergea de feru môle, de grosimea unui degetu si de lungimea unei ceruse; ori déca în locul acestei vergele o potcova de feru môle o înfasurâmu de câte-va sute de ori cu unu flru de drotu finu si isolatu (adeca îmbracatu în metasa) că o înfasuratura sê nu ajunga de alt'a, si lasâmu sê circuleze fluviul electricu prin înfasuraturile aceste, care se numescu multiplicatoru; atunci vergéu'a ori potcova de feru môle se preface în magnetu, care se numesce *electro-magnetu*; înse numai atâta timpu remâne magnetisata, câtu timpu fluviul electricu curge prin înfasuraturi adeca prin *multiplicatoru*. Îndata-ce încetéza fluviul d'a curge, pe momentu si vergéua ori potcova își perde electro-magnetismul.

Aceste sânt însușirile electricității cele mai de capetenie; dreptu aceste numai cu ajutoriul vre-uneia dintre aceste însușiri se pôte dá semne în îndeptare fôrte mare.

Samuil Sömmering, physiologu în Munich a construitu la an. 1808 unu telegrafu, care s'a basatu pe descompunerea apei prin electricitate. La sistem'a asta înse a trebuitu dela o stație pâna la alt'a 35 de fire telegrafice întinse, adeca cam câte litere si cifre sânt în alfabetu. E lucru evidentu dara, că sistem'a ast'a cu asiá multe droturi a fost fôrte scumpa si împrastica; deci întrebuintiare si latire generala n'a pututu sê afe.

La anul 1833 Gauss si Weber, professori de fsiica în Munich, au construitu unu alta telegrafu basatu pe *inductiunea electrica*.

(Va urmă.)

GEORGE LIUBA.

S A L O N U :

Calindarul septemânei.

Dumin.	14 26	G. 21 d. R. 4 Luca. ss. par. c. ma Par.
Luni	15 27	s. m. Lucian, cc. pp. Savin, Vars.
Marti	16 28	ss. mm. Longin, Leonțiu, Dometiu.
Mercuri	17 29	pr. Osie, c. m. Andreiu C.
Joi	18 30	s. ap. ev. Luca, s. m. Marin.
Vineri	19 31	pr. Ioil, s. m. Uar, s. st. m. Sadot.
Samb.	20 1	s. m. m. Artemiu, c. ma Matrona.

Cutremuru de pamântu.

Oravitia 16 oct.

Vineri în 12 l. c. la 4³/₄ ore dupa miédiadi o puternica zguduire de pamântu a umplutu de spaima locuitorii din Oravitia si pregiuru.

Cutremurul a duratu 8—10 secunde, sér'a la 7¹/₂ ore, s'a repetatu, la 9¹/₂ ore iéra si în fine nóptea la 3¹/₄ ore a urmatu cea din urma si cea mai aspra zguduire. Spunu, cà si mâne și s'ar fi simțitu mișcări mai line. Pagube nu s'au întemplat. Cum se aude înse în Biserica alba mai multe edificii au suferitu crepaturi. Curentul s'a estinsu, cum spune faim'a pâna càtra Belgrad, Beeskerek, Lugosiu.

Credemu a fi la locu sè amintimu teoriile, cari existu despre acestu fenomen al naturei, càci pâna acuma caus'a adevrata a cutremurului de pamântu nu se scie. S'au constatat cumca aceste zguduiri sânt acusi undulatore, când mișcarea se transplanta cà o unda repentina si sânt mai puțin periculose, acusi rotatore, când mișcarea apuca cògîa pamântului cà într' unu vârteju si se dice, cà întòrce chiar casele cu fața la dosu, si uncori perpendiculare pulsive, cari distrugu mai reu.

Aceste zguduiri dupa unii aru proveni parte din cause vulcanice (de focu), când arborii, cari se desvòlta prin clootirea fluidului din sinul pamântului spargu cù violintia spațiu îngustu, ce i constringe, — parte din cause neptunice (de apa) când ape suterane subsapa si scobescu vagaune în pamântu, în cari deca se surupa partii mai mari din pamântu, urmèza scuturarea suprafaței si chiar cufundarea unor locuri.

Se socotu pe ¹/₆ parte a suprafaței pamântului anu pe anu câte 60—100 de cutremuri, si peste totu 2—5000. Tòmn'a si iern'a provinu cele mai multe. Si se dà cu socotèla, cumca alocuri'a, pe unde a fost vèr'a seceta mare, tòmn'a mai alesu dupa ce cade plòia urmata de frigu fara veste, mai de comunu se nascu aceste cutremuri.

De aci credu apoi unii, cumca nu fluidul ferbinte al internului, care altmintrelea de unii învetiat este pusu sub îndoièla, produce expansiunea arborilor si în urmare efectul de cutremuru, ci consecintia fizica; deca adeca ap'a a petrundu prin crepaturile casinate de seceta, acèst'a la locu caldu prin înfluint'a contraria a frigului din afara se discompune în abori si gazuri, cari apoi producu electricitate; iéra acèst'a formându-se în locuri diferite cauta a se împreună si descarcă — întocmai cà electricitatea norilor. Si asiá prin descarcarea electricității s'ar produce efectul de cutremuru.

Càci altcum la caus'a vulcanica ar trebui sè se întemple negreșitu prebușirea unui vulcanu nou, iéra la cealalta o cutropire séu barem o asiediare de pa-

mântu, si tôte aceste pe unu teritoriu multu mai micu de cum se întempla de rëndu la cutremurile observate pâna acum; ceea ce înse în cele mai rari casuri provine odata.

Deca ar sustá exclusivu teori'a erupțiunii vulcanice si ceea a efectelor plutonice, de dupa numeroșele întemplări de cutremuri ar fi sè fia pamântul acoperitu de erupțiuni vulcanice respective de surupaturi, de órece înse în cele mai multe casuri aceste urmări nu se observa, trebe admisa si teori'a a trei'a a operațiunii electro-magnetice.

Specialu la cutremurul, ce-l amintimu, s'a facutu bagarea de séma, cumca în Anina si Steyerdorf ocnarii, cari lucrau pe timpul zguduirii sute de stènjeni sub pamântu nu au simțitu nimicu din cutremuru, pâna ce deasupra capului lor se zgâtienau càsele. — Ceea ce usòru se pòte esplicá din natur'a electricității, care luneca si operèza pe suprafața conducturilor.

În fine întrebarea totusi remâne dóra pentru lungu timpu nedecisa; credemu înse cà e de interesu sciintificu a notá asemeni impresiuni si pareri pentru publicul, care atribue cu totul altor cause fenomenele aceste.

♠♠

P u n c i u .

Frumós'a dómna X. de trei luni e veduva. Dilele trecute câteva amice au fost la dèns'a în visita.

— Întipuiti-ve, — dize ea, — eri de uritu am numeratu, cà în micul nostru cercu câte veduve se afla. E bine, câte cugetati? — Dòue-dieci si cincii.

— Nu e cu putintia!

— Ba-i asiá, — respunse dn'a X., si începù a-si numerá veduvele.

Dar cu tóta vointia sa nu fu în stare sè numere mai multe decât dòue-dieci si patru.

— Curiosu, — dize ea, — mi-aducu aminte bine, cà eri numerai 25. Óre cine pòte sè fia a dòue-dieci si cincea, care nu-mi tóca prin minte?

— Cine? — respunse un'a din prietine, — tu èns'a-ti.

— Da, da! — esclamá dn'a X., si erupse într' unu hohotu.

*

Notarul: Pentru ce-ti însori fiul asiá timpuriu? Aștèpta pâna ce va fi mare si cu minte mai còpta!

Judele: Chiar pentru aceea grabescu sè-l însoru înca de acuma, càci me temu, cà deca i se va còce mintea, i va trece si gustul de a se însorá.

*

Unu barbatu vine pré grabitu la unu giuvaergiu cu o coleta cu pietre de diamante.

— Domnule, — dize el giuvaergiuului, scòte pietrele aceste si pune în locul lor altele false pentru cà sânt pré întrebuintiate de bani. Soția mea nici nu va bagá de séma.

— E pré târdiu, — dize giuvaergiuul, — fapt'a s'a împlinitu, soția dumitale a câștigatu prin iutièla; i-am schimbatu petrele acum trei luni.

*

— S'ar face o buna carte, din cele ce nu scii, — dize X. în gluma, amicului seu.

— S'ar face o prósta carte din cele ce scii, — respunse celalaltu.

Cronic'a lunei.

Br. Haymerle a tramis o nota cercularia către ambasadorii Austro-Ungariei la puterile mari, notificându-le, că a primitu conducerea afacerilor străine, și că va continuă oper'a începută de contele Andrassy, opera la acare înăgurare și densusul a luat parte la congresul din Berlin.

Deficitul bugetului comunu în anul viitoru are să fie mai mare decât în anul curentu, căci din cele preliminate pentru anul acesta o parte n'a încursu, și astfel din anul 1879 mai rămâne deficitu pentru viitoru.

Contele Coronini, carele a fost alesu presiedinte al senatului imperialu din Viena, este unu fost oficeru de dragoni. El s'a nascutu în 1833 la Görz; studiându filosofii și drepturile în Viena, la 1850 intră în armata, și că oficeru luă parte în campaniele din 1859 și 1866. În acestu din urma anu fu de față și la Königrätz, că vice-colonelu în regimentul al doile de dragoni. La 1867 eși din armata și se duse la Görz, unde în 1870 fu alesu în diet'a provinciala, și totu atunci imperatul îl numi capitanu al provinciei Görz. În 1871 fu alesu în senatul imperialu. Densusul e cunoscutu și că scriitoru, căci unu studiu al seu în cestiunea naționalităților a facutu efectu.

În Engliter'a e datin'a, că acela care aduce depesie dintr'unu resboiu terminatu, capeta 500 pundi sterlingi că onoraru. De asta-data lordul Gifford a fost norocosul, carele a adusu la Londra depesiile despre încheierea norocoasă a resboiului cu zulusii.

Din Spani'a, afara de scirile lespre pregatirile la nunta regesca, vinu niște împarțesiri, cari anuncia, că în provinci'a basca ierasi s'au ivitu niște agitațiuni în favorul lui Don Carlos. Guvernul a și luat mesuri pentru sufocarea rescolei, tramitându pe generalul Quesada la Vittoria, acesta a tinutu vorbire către soldati îndemnându-i să apere drepturile lui Don Alfonso.

Oficieri rusi în serviciu bulgaru. Din Sofia se sciré, că acolo se aștepta unu numeru considerabilu de oficieri rusi, cari vor fi d'a se aplică în armat'a bulgara, de ora-ce oficerii bulgari nu sânt apti. Reu complimentu pentru bulgari!

Literatura si arti.

Oper'a italiana din Bucuresci s'a deschisu în mercuria trecuta cu oper'a „African'a“, care la Bucuresci acuma s'a represintatu întâia-ora.

Di Ion Ghica, directorul generalu al teatrelor din Români'a, declara în „Renasceera“, că comitetul teatralu a luat hotarirea a nu luă în cercetare nici o traducțiune în prosa, rezervându-si a supune aprețării sale, numai piesele originale, pe cele localisate și traducțiunile în versuri, ier pentru celelalte si-a rezervatu a le alege el însusi și a comandă traducțiunile.

Din „Îndreptarul Practicu“ în tôte afacerile financiale, compusu de dl George Popu, a eșitu și brosiur'a VII în tipografi'a seminarului din Blasiu.

„Amicul poporului“, calindaru pe anul bisectu 1880, pré bine compusu de dl Visarion Romanu, a eșitu de sub tiparu în Sibiu. Prețil 50 cr. séu 1 leu și 50 bani, cu tramitere francata (sub banda) 55 cr. séu 1 leu 75 bani. Comandele sânt a se adressă la W. Krafft în Sibiu.

Diuaristicu. La Iasi a aparutu unu diuaru nou, intitulatu „Basarabi'a“. — Dl Visarion Romanu a în-

cetatu a fi editorul „Albinei Carpatilor“, care a trecut în editur'a dlui Krafft în Sibiu.

Biserica si scola.

Universitate în Seghedin. La Seghedin se face mare propaganda, pentru că acolo se se înfiintieze o universitate. Acesta dorintia înse, probabilminte, va rămâne nerealizata.

Din Cernauti ni se sciré, că anul școlaru la facultatea teologica de acolo a începutu la 1 oct. st. n., la 4 oct. s'a tinutu în catedrala chiamarea duchului sfântu. Înscirerile au duratu pâna 'n 14 oct. și din 15 au începutu prelegerile regulate.

Episcopatu rusu în Japoni'a. De ora-ce deja în Japoni'a se afla 4100 creștini ortodocși, 6 preoti și 78 predicatori, ier în 6 diverse școli se instruța vr'o 160 de învetiacei, guvernul rusescu a decisu să înfiintieze acolo unu episcopatu rusu. Dotațiunea noului episcopatu s'a ficsatu cu sum'a de 46,000 ruble.

Societati si institute.

Societatea „Andrei Șăgana“ a teologilor români gr. or. din Sibiu, s'a constituitu asiă : conducatoru presiedinte professorul dr. D. P. Marcianu, vice-pres. Gerasim Șerbu, notaru de corespondintie Ioanu Marianu, notaru al șiedintielor Adam Groza, cassaru S. Olariu, controloru A. Barbos, bibliotecaru N. Borza, v. bibl. G. Moldovanu, redactoru G. Bobesiu, membrii în comitetu : Menea, Balanu, Furdui, Candrea, Micu, Némtiu și Sava.

Societatea „In. M. Clainiana“ a teologilor din Blasiu s'a constituitu asiă : Presiedinte : Ioanu Macaveiu, notariu corespondintielor : Alexiu Costea, redactoru : Laurianu Luca, teologi de anu IV-lea ; cassaru : Georgiu Barbatu, teol. an. III-lea ; controloru : Ioanu Rusanu, bibliotecaru : Corneliu Pecurariu, teologi de an. II-lea și notaru al șiedintielor : Nicolau Munteanu teologu anul I.

Ce e nou ?

Contele Andrassy, precum sciré „E—s“, pâna la finea anului curentu va petrece la moșiile sale și numai cu începutul anului viitoru voiesce să se mute la Budapesta, că aice se-si deschida salónele pentru cercurile înnalte ale politicei. De ocamdata densusul numai astfel voiesce a luă parte în lumea politica. „Eu deja sânt dupa prândiu, observă el unui amicu intimu al seu, dar aflu placere vedându pe aceia al căror apetitu înca nu e îndestulitu“.

Testamentul principelor Napoleon. Rouher are să caletorésca în curënd la Chislehurst, unde va petrece timpu mai îndelungatu, căci esecutarea testamentului principelui Ludovic Napoleon are óresi-cari pedece. Anume principele a dispusu în acelu testamentu despre o suma cam de 50,000 pundi sterl., fãra să se fi designatu fondurile din cari să se platésca aceea. Într'aceea testamentul principelui nici nu e tocmai validu, căci nu e compusu conform legilor engleze, ier în Franci'a înca n'a fost registratu. Dar se crede, că ex-împeratés'a va esecută strictu vointi'a din urma a fiului seu.

Marele duce Nicolae, sciré „B. B. C.“, adeca fostul comandantu al oștirilor russe din Balcani și carele a încheiatu pacea dela St. Stefano, s'a simțitu îndatoratu să adreseze țiarului o epistola, în care accentuă că împeratul cunoște lealitatea lui, înse tocmai din caus'a acest'a trebue să declare, că densusul, marele duce Nicolae, crede, că moștenitorul de tronu e nihilistu, că acesta va submină domnirea Romanoffilor,

deci recomandă țiarului să se ferască de el. Epistolă această n'a avut rezultatul dorit, căci ieta ce i-a răspuns țiarul: „Esti bolnavu, du-te în străinătate!“ Marele duce Nicolae a primitu svatul, și din cauze sanitare a plecatu la Paris.

Cânele imperialu. De câte ori diuarele vorbesc despre Bismarck, totu-de-una potu să scria și despre „Reichshund“ al seu câte o istoria. Tyras, numele cânelui, a petrecutu pe domnul seu și la Viena, precum și la Gastein. Aice înse Tyras a patit'o. Unu câne mare al ospetarului mi ti-l apucă de urechi, și într'atâta îl vatemă, încât „cânele imperialu“ și la Viena mai purtă încă urmele acelui conflictu, și a primitu schiopetându amaru omagele de supunere a colegilor din capitală Austriei.

Regele Citevaio al zulusilor se afla foarte bine în prinsorea engleză, pe vasul de război. Ból'a de mare l'a cam alterat, atât pe el, cât și pe ceilalți. Nu voiau să umble decât numai pe patru picioare. Fotografarea asemenea i-a deșteptatu óresi-care temere, dar după ce și-a vedutu fotografia s'a liniștitu. Muierile sale sânt niște femei frumoșiele, cam de 20 de ani; ele numai atunci s'au lasatu a se fotografă, când Citevaio le-a poruncit în tonu duru. Îmbracamântul europeanu i-a facutu mare bucuria, mai ales i-a placutu peleria-cilindru.

Difteritis și cép'a. Din Clusiu se scrie unui diuaru din Budapesta, că și pe acolo grasséza difteritea. Înse s'a constatată, că în casele unde românii și ungurii sîedu la olalta, numai copiii de unguru au fost atacați, ier cei de român au ramas neatins de această bólă. Caus'a se ȳice a fi, că copiii români mănca multa cépa, și această i scutesce de bólă.

Regele de Birma, care se numesce Thiban, are curioșe petreceri. De curénd o pisica și-a permis a miaună în presintra Maj. Sale. La această densusul într'atâta se mânia, încât o prinse și o încuiă cu propri'a-i mână în o cursa de sióreci. Și că s'o necasiésca și mai tare, asiediă mánearile înainte cursei asiă, că pisic'a s'e nu le póta ajunge. În lun'a trecuta numai pentru aceea a condamnatu la mórte pe 15 ênsi, căci au cutezatu să mánce pâne.

Semnul poporalității. Maison Gambier, o mare fabrica de pipe în Paris, face pe pipele sale capetele unor celebrități. El a facutu urmatórele vëndiari caracteristice: din Thiers trecura 57,600, din Gambetta 43,200, din Grévy 28,000, din Capoul 26,120, din madame Judic 10,180, din Gervaisé 22,310, și din regele zulusu Citevaio 25,730.

Ministru persianu. S'e nu credeti, că voimu să vorbim despre Persia. Vom rămâne numai la Austria. Și acolo este unu ministru persianu. Celu puțin asiă ni spune unu diuaru polonu, că ministrul Ziemialkovsky e de origine persianu. Conte Ioanu Potocki — ȳice acelu diuaru — caletorindu în resaritu, într'unu desertu mare al Persiei a gasitu unu baiatu. Potocki l'a luat cu sine, l'a dusu acasa și l'a crescutu. De după tîer'a-mama (zie nim) el a datu baiatului numele „Ziemialkovsky“. Acelu baiatu a fost stramosiul actualului ministru austriacu.

Don Carlos nu are norocu în alegerea ómenilor sci. La 8 l. c. el a tramisu pe unu credinciosu al seu la unu bancaru, că acolo să primésca pentru densusul 30,000 franci. Acela îndepliní însarcinarea, dar renortcându-se avú să tréca înainte unu clubu, nu se puté predomni și intră să jóce. Perdú 6000 franci, apoi de frica — cu ceilalți fugi.

Barb'a lui Mohamed. Precum scrie „Times of India“ ȳilele trecute s'a decisu la Madras unu procesu

interesantu, al cãrei decursu a stêrnitu iritațiunea cea mai mare în populațiunea musulmana. A fost vorb'a de pazira unei reliquie foarte prețioșe, de unu firu din barb'a profetului Mohamed, care este obiectul celei mai înalte stime la mohamedanii indieni. Postul pazitorului a devenitu vacantu și a trebuitu să se aléga altul din mulțimea de concurenți. Această alegere a produsu iritațiunea cea mare.

Esplosiune periculósa. Într'unu satu rusescu al guvernamentului de Kiew unu negustoru și-a tramisu fiul în magazinu, unde se aflau niște buti pline cu cherozin. Fiul își umplu vasul cu acea fluiditate, dar scapă luminarea, care cadîu apoi în vasu. Cherozinul se aprinse numai decăt, butile cu cherozin esplodara, și fluiditatea ardiénda se versă spre ómenii, cari alergara acolo. Trei-diéci și șiepte din ei fure raniti; din cari dóue-diéci și murira.

Bataia de kafferi în Viena. Amu scrisu nu de multu, că în Viena se afla și o societate de zulu-kafferi cari facu producțiuni într'unu teatru de acolo. E bine, ȳilele trecute densusi batura bine pe ortacul lor care administréza cass'a, și care de când se afla în Europa, a învetiatu și el a furá. Poliția a intervenitu și apoi pacea s'a încheiatu!

Ierasi o Ubryk! Din Saratov se scrie unei foi russesci, că la 5 octombre poliția de acolo a descoperitu o crima grozava. O femeia a fost tînută de cătra unchiul ei în o pivniția în starea cea mai grozava, mai mórta de fóme și lipsita de îmbracaminte, plina de rane și fãra peru pe capu. Unchiul ei este milionaru, și din caus'a unei moșteniri o tînea închisa. El a voitu să deie 200,000 ruble judelei, de l'ar fi lasatu liberu.

Si acesta este iubileu! Diuaritul „M—g“ scrie, că unu tineru dela ministeriul de justiția ȳilele viitoare va serbá și el unu iubileu și a nume a cinci-diecea refusare a cererii sale de înaintare. Densusul servesece de patru ani gratis, e diliginte și se sustîne cu mare greutate, deci totu cere înaintare, înse fiindu că n'are patroni, totu-de-una i se refusa. Óre nu e Românú? (Nu, pentru că la întregu ministeriul de justiția nu se afla nici unu Românú.)

O gluma periculósa. În Witenz s'a certatu o parechia nu de multu casatorita. În deminét'a urmatóre, barbatul — fãra să fi graitu ceva soției sale — s'a dusu la lucru pe câmpu. Densus'a, că s'e-l sparie, îmbracă haine de mortu și se culcã pe unu catafalcu improvisatu. Sosindu barbatul acasa, când o vedîu asiă, cadîu leșinat. La această sari muiera din catafalcu, chiamă iute unu medicu, înse starea barbatului este fãra speranția de vindecare.

Yachtul chedivelui. Precum se scie, fostul vice-rege al Egiptului nu de buna voia și nu cu multa placere a abdicatu. În urma înse, silitu, se retrase cu harumul seu pe unu yacht. Acest'a s'a facutu cu multu lucsu pe spesele statului, înca pe timpul când densusul erá chedive și avea parale. Acuma dara guvernul Egiptului pretinde dela fostul vice-rege că să redeie yachtul, căci acela s'a facutu pe spesele țierii. Înse vice-regele nu-l póte redá, căci el acuma siede în yacht, care stă aprópe de Neapolea și nu-i este permis a debarcá. A facutu dara dispozițiune să i se construiésca altul, de cumva vor voi s'e-i — crediteze.

Unu vienesu și-a perdutu cânele, și fiindu că némțiul fãra câne nu póte să traiésca, a anunciatu în diuare premiu pentru celu ce îl va gasi. Numai decăt i s'a și presintatu unu servitoru, spunédu-i că cânele se afla la dl N. N., carele nu primesece premiul, înse el va primi bucurosu unu bacșisú. Pagubasiul i-l dete cu placere, și tramise servitóre la indicatul domnu N.

N. Acolo apoi se descoperi, că servitorul a fost numai unu înșelatoru, căci dl N. N. nu sciea nimica de cănele perdutu.

S'au furatu denarii lui Petru. Se scrie din Varsăvi'a, că într'una din noptile trecute niște factori de rele muscali au jefuitu biserice'a r. c. St. Anna de acolo și au furatu denarii adunati pentru Pap'a Leon XIII, în suma de mai multe sute de ruble. Talharii au intratu prin ferăsta în biserică, a devastatu altarul, a ruptu încuiatōrele, și afara de banii Papei, au jefuitu și alti bani și multe obiecte prețioșe.

A înghititu unu vespe. Unu paduraru din Stiria, care din întemplantare prē tare si-a cascatu gura, că mur'a sē-i cadia într'ens'a, în locu de acēst'a i-a cădiutu în ea unu vespe. În spaim'a sa dēnsul voi sē înghita vespele, înse vai! nenorocire, vespele tocmăi în momentul acela lasă ghimpele seu în gătlegiul bietului stirianu. În scurtu timpu apoi gătlegiul seu într'atāta se umflă, încât nici ajutorul medicalu nu mai folosi nimica. Neputēndu resuflă, sufletul lui iesi — pe unde putū.

Unu procesu regescu. Francisc II fostul rege de Neapolea, precum se scrie din Roma, a pretinsu prin advocatul seu dela guvernul italianu redarea zestreii mamei sale, Maria Cristina de Savoya, ce i-a daruitu regele Carol Albert. Sum'a se urca la 600,000 lire, care e depusa la banc'a din Neapolea. Guvernul înse nu voiesce sē satisfaca acēsta pretensiune, și astfel procesul va decide.

Nuntasii conturbati. În satul Goruia din Banatu unu feģioru iubiă o fēta, care înse dīlele trecute la vointia parintilor, se maritā dupa altul, din Gerliște. Cununia se tīnū și nuntasii duceau mirēs'a către casa, când de odata pe cale din malaișce sarira doi ōmeni și batēndu pe mirele, rapira mirēs'a. Acestia erau fostul dragutiu al fetei și unu ortacu al aceluia. Înse nu se putura bucurā timpu îndelungatu, căci antisti'a comunala din Goruia eși și prinse pe amēndoi.

Ospețul conturbatu. Unu capitalistu din Berlin nu de multu si-a logoditu fiic'a cu unu commis voyageur al unui negustoru de vinu din Hamburg. Logodn'a s'a serbatu cu mare pompa. Fidantiat'a erā îmbracata pomposu și avea o brățileta capetata dreptu prezentu dela mirele seu, care dīse că a moștenit'o dela mama-sa, și că e cam de 150 de ani. O juna femeia din Hamburg, care se afla față la serbarea fidantiării, nu-si putū ascunde suprīnderea vedīndu brățilet'a, și dīse că matusi'a ei din Hamburg a avutu o brățileta tocmăi că acēst'a, dar înainte cu doi ani aceea i s'a furatu. Mirele deveni confusu. Femei'a întrebă deca în brățileta este vr'unu portretu. Mirele response, că ba este unu portretu al bunicei sale din timpul când a fost tinera. Femei'a dīse, că în brățilet'a matusiei sale a fost portretul renumitei actrițe Charlotte Ackermann. Atunce mirēs'a deschise brățilet'a, și cei din giurul ei recunoscura portretul acelei actrițe. Uimirea fu generala. Mirele întrebuntia acēsta confuziune și disparū. Mirēs'a leșină.

Sinucidere la Rothschild. Unu cutare membru al renumitei familie jidane s'a sinucis. Faptul s'a întemplantu asiă. Mercuri'a trecuta în cancelari'a din Paris a lui Rothschild s'a presintatu unu individū îmbracatu saracesce și prede o suplica pentru unu ajutoru ōre-care. El așteptā în antisiambra rezultatul. Pe peste multu i se anunțā, că nu pōte avē multa șantia. La acēst'a dēnsul scoase unu revolveru și se împușcă.

Jidanc'a și — crucea. În cercurile evreesi din Esecu a escitatu multa ilaritate urmatōrea întemplantare, care s'a petrecutu la serbatorile din urma ale lor. Tiner'a soģia a unui proprietaru de casa de pemnoratu voidu a se înfrumsetiā cât mai tare cu ocasiunea acelor serbatori, puse pe peptu si o mare cruce cu diamante, pemnorata la barbatul ei. Ea, firesce, o puse în grumadi nu pentru că erā cruce, ci din caus'a multelor petre scumpe. Ea voiā sē stralucēsca. Dorintia ei nici nu remase fără rezultat, căci crucea facū asiā mare efectu în sinagoga, încât si astadi se vorbesce despre ea în Esecu. Ce sē faci, deca nu cutare colieru s'a pemnoratu.

Mōrtea unei femei renumite. Cora Pearl, regi-n'a femeilor din demi-monde dela Paris, a muritu. În timpul din urma ea a traitu asiā dīcēndu uitata cu totul, numai atunce s'a mai vorbitu de ea când s'au licitatu mobilele palatului seu. Dar pe timpul împărăției a dōu'a a jucatu rolu mare. Ea avea mii de adoratori, între cari se află și „principele roșu“. A capetatu sume fōrte, pe cari înse le-a risipitu ierasi. Multi au ajunsu pentru ea la sapa de lemn.

Sub spēndiuratore. S'a întemplantu în America. În Santa-Cruz candidatul de presiedinte al partidei lucratorilor tocmăi erā de față, când unu ucigașu se spēndiurā. Cu permisiunea șheriffului dēnsul începū a conversā cu condamnatul și îl petrecū pe treptele spēndiuratorei. Sosindu acolo, caleul, care nu cunoscea pe condamnatu, facū unu complimentu și dīse : „Pardon, domnilor, sē tīnemu ordine ; unul din dvōstre trebuie sē aștepte!“

O musca ucigatore. Unu negustoru din Varsăvi'a nu de multu a muritu din împunșetur'a unei musce. Rentorcēndu-se pe calea ferata din o escursiune, adormi în cupeu. De odata simtī pe buze o împunșetura agera. Isi duse mân'a iute acolo, și o musca i remase în mână, apoi adormi ierasi. Abiā sosi acasa, observā, că față i e tōta umflata. Buzele-i într'atāta se marira, încât o formala bucată de carne atērnā de ele. Peste patru ōre umflatur'a i cuprinse tōta față. A chiamatu unu medicu, dar tōte încercările aceluia remasera înședaru. Bietul omu muri înca în nōptea aceea, în urmarea perderei de sânge.

Se duce sē se plānga la Berlin. Dīlele trecute a sositu la Zagrabia unu proprietaru turcu din Bosnia. Numele lui e Fezli effendi. Dēnsul dīce, că ocupațiunea i-a causatu fōrte mari pagube, și că la guvernamentul de acolo înședar s'a plānsu, deci se duce în Viena la imperatul. Acolo i se response, că cererea lui se va tramite la guvernamentul din Bosnia. Atunce turcul își încretī fruntea și dīse : „Asiā dara me ducu la Berlin, căci am audītu, că acolo s'a decisu sōrtea Bosniei, Turciei și a sultanului, și că austriacii acolo au primitu porunc'a sē între în Bosni'a. Acolo me vor ascultā, și pe mine, și mi se va resplatī pagub'a“. Tōte desmântările remasera fără efectu, Fezli effendi a plecatu la Berlin.

Cāti nebuni sūnt în Ungaria? Dupa o aretare, în cele dōue spitaluri de tiera ale Ungariei se afla 1200 de nebuni. Deca înse vom primī calculul lui Wappos, care dīce că din 100,000 suflete câte 150 sūnt nebunii : numărul nebunilor în tōta tiera se urca la 12—22 mii. Dupa Keleti sūnt 11,857 nebuni și 13,275 nebune.

O nouă bōla rusēsca s'a ivitu în Caucas : întāiu bolnavul simte că ceva i mânca totu trupul, mânil e și roșiescu și i se facu niște bube. Aceste crescu, pielea îngalbinesce, și mōrtea e sigura. Tōte încercările medicilor au remasu zedarnice.

Pe jos din Viena la Posionu. În Viena siede o veduva de 79 ani, cu numele Biringer. Dilele trecute i-a plesnitu prin minte, sè mai cerceteze odata mormântul barbatului ei în Posionu. Deci duminec'a trecuta deminèti'a la 2 óre a plecatu din Viena si dupa miédiadi la o óra a sositu în Posionu. Va sè dica, ea a facutu calea acést'a în 11 óre. Întrebata de unu cunoscutu, déca si înderet va merge totu pe jos? — dèns'a a respunsu : „Firesce! Cu vaporul m'ar costá 90 cr., si acestia sânt multi bani.“ Cunoscutul ei i-a datu apoi 90 cr., si numai asiá s'a rentorsu betrán'a cu vaporul.

Unu omu care scie carte. Lânga Drava este unu satu. Se numesce Dráva-Keresztur. Sietepe-dieci de familie siede într'ênsul, dar nu este nimene care sè scia ceti séu scie. Satul n'are nici biserica, nici șcòla, nici notaru; afacerile judelui le ispravesce cârcimarul jidovu. În timpul din urma înse s'a facutu mare schimbare. A ratecitu acolo unu pastoru carele își scie scie numele. Numai decát îl prinsera si îl alesera de pastoru al satului. Când dènsul sér'a se rentorce dela campu, e datoru a scie tóte corespundintiele satului. Acuma Dráva-Keresztur nu mai are nici o dorintia.

Unu medicu turcu. Unu medicu din Bosnia scie unu diuaru din Budapesta : „Eu nu sãm singuru medicu aice, càci mai este si unu turcu; acesta, déca e chiamatu la cutare bolnavu, se gândesce mai ântâiu, cà óre care sântu e ofensatu? Apoi scie numele aceluia pe o hârtia, si o dà bolnavului s'o înghita; déca sântul nu ajuta, acolo nici omul nu póte ajuta.“

Sciri scurte. Alegerea de deputatu în cercul Teceu în Maramuresiu devenita vacantu prin abdicarea lui Várady Gábor s'a ficsatu pe 31 oct. — **Au ninsu** în septemân'a trecuta în mai multe partii ale tierii. — **Din Constantinopol** pâna la Oradea-mare pe jos a venitu dilele trecute unu omuletiu, carele mai e si ologu. — **O copila de 19 ani** a aprinsu o casa în satul Raiceani în Ungaria, si a arsu satul întregu; întrebata, ea a respunsu, cà i place a vedé unu focu asiá mare. — **Vindecarea ofiteei!** Cu acestu reclam a eşitu cineva în publicitate, dar medicii au constatat, cà lécul indicatu nu folosese nimica. — **Unu trenu,** pe care se aflau 5500 chilograme de pravu de pușca, a esplodatu si a fost aruncatu în aeru în Spania; 9 cadavre s'au gasitu, ceialalti cadîura în apa. — **Unu usuraru,** Wolf Friedmann, din comitatul Beregh, satul Scotarsca, fu gasitu mortu între munti; prin el multi au ajunsu la sapa de lemn.

Suvenirea mortilor.

Constantia Comsia n. Brote a încetatu din viétia la Sibiu în 4/16 oct., în etate de 22 ani. O gelescu: mama-sa Anna Brote, soçiul Demetriu Comsia, fiii Victoru si Constantia, — fratînii Aurel, Anna mar. dr. At. Marienescu, Sabina, Emil, Eugenu, Iustina mar. dr. Sândeianu, Victor, Iulian, si Liviu Brote.

Ghicitura aritmetica

de Anna Pastila n. Braia.

Trei femei au venitu la tîrgu. Un'a a avutu 50 de óue, alt'a 30, si a trei'a 10; le-au vëndutu totu într' unu pretiu si au capetatu bani un'a cá alt'a.

Întrebare: Cum au vëndutu ele óuele, de au capetatu bani un'a cá alt'a?

Terminul de deslegare e 5 noemvre. Cá totu-de-una, si de asta-data se va sorti o carte.

Deslegarea ghiciturei de șiacu din nr. 69:

Amara e viét'a când pieri si se stinge
Schintei'a ce sperant'a în sufletu a aprinsu,
Si când nu simti taria sè poti macaru învinge,
Unu doru, o suvenire, de care esti cuprinsu!

Nicolae Istrati.

Bine au deslegat'o dómnele si domnișórele: Ioana Veresiu n. Ioodi, Emilia Popu n. Marcusiu, Aloisia Tiarina, Eugenia Munteanu, Emilia Onciu n. Ciavoghi, Anastasia Borca, Eleonora Popu, Petronella Nișiciu, Amalia Crisianu, Nina Popu, Ludovica Leușteanu, Iosefina Popovicu, Maria Moldovanu, Zoe Dimbu, Minodora Micsiunescu, Cleopatra Popescu, Eufrosina Draguliciu, Ida Vevereanu, si dl Eugeniu Dredeanu.

Premiul p'a câștigatu dsíor'a Minodora Micsiunescu în Trailovetiu.

Post'a Redacțiunii.

Treiluniul oct.—dec. a începutu cu nrul 76. Rugámu a rennoi de timpuriu abonamentele. Încetându lucrul de campu, si încheiându-se sezonul băilor, vom îngrigi cá publicul nostru sè aiba si lectura mai multa, si astfel în treiluniul viitoru ierasi vom dá suple-

mente.

Fructele iubirei. Este o încercare fórtè primitiva, încât amu pututu-o descifrá din scrisórea mângita, ce — cá tineru — ai gasitu de cuviintia a ni tramite.

Blasiu. Pré iute ni-ai tramisu altele. Noi amu dișu : „mai târdiu“. Nici aceste nu se potu publicá. Dóra peste vr'o 3-5 ani.

Oravitia. Amu cetitu cu multa placere observațiunile facute, si ne pare reu cá timpul nu ne permite a respunde prin o epistola particulara. Amu meditatú multu asupra cestiuinii, si cu dat'a ocașione ve vom împartesii argumentele nóstre.

Brasiovu. Le-amu primitu de multu si amu urmatu conform însarcinării amabile.

I N S E R T I U N E.

Prim'a privileg. fabrica de obiecte de marmore a lui

A. Gerenday

statuaru în Budapesta, întemeiatu la 1848, destinsa la esposițiunile universale cu medaile si diplome, la Londra si de dóue ori la Paris si Viena, si la Alba-Regala cu medailla de auru.

Depositul principalu si cancelari'a: „Aldunator“, coltiul stradei „Maria-Valeria“, în cas'a Heinrich. Curtea de fabrica: în „Molnár utca“ nr. 4 cas'a propria.

Recomanda marele seu asortimentu, de monuminte pentru morminte, facute din totu felul de petre de granitu, de marmore si de stânca, interne séu esterne.

Face lucrări architectonice ordinare si de lucsu, mausoleuri, statue mai mari si mai mici, monuminte, cruci de Calvaria, insemne, basenuri de botezatu, lucrări de marmore ce se întrebuintieza la băi si cafe-nele, si totu felul de lucruri de statuaru séu de cioplitoru de pétra, cari apartínu acestui resortu, cu pretiuri moderate.

6-6

Proprietaru, redactoru respundetoru si editoru: IOSIFU VULCANU.